

KURJER LITEWSKI

Za Najwyższym Dzwoleniem
IMPERATORA JMCJ CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 10. WRZESNIA 1802. ROKU WE SRZODK

z Petersburga V. S. 29. Sierpnia.

Półku leibkirasyszerów J. I. M. Podpółkownik Margriabia de Bellegarde uwalnia się do Francji na 4. miesiące dla obięcia majątku. Półkownik Cedelman umieszczony w Połockim regimencie muszkietyerów IMPERATOR JMCJ raczył oświadczyć ukontentowanie Szefowi 4. batalionu artylleryi Generał Majorowi Rezwoy za utrzymany w nim porządek. Podpółkownik 2. półku strzelców Krafzenninikow przyedzie do Neiszlotskiego garnizonu. Gubernski w Mińsku Stralczy spraw kryminalnych Wołodimerow został Konsyliarzem Nadwornym. Sekretarz Łuckiego. Katolickiego Konsystorza Augustynowicz Asesorem Kolleskim. Irkucki Architekt Gubernski Łosew przyedzie do 8. klasy. Wileński Plac Adjutant Kapitan Apt został Inspektorskim Adjutantem Generała kawalerji Barona Beningsena.

z Wiednia 4 Wrzesnia.

Cesarz Jmć dla łatwiejszey na przyszłość administracji publicznych interesów, postanowił: 1. Kancellaryą nadworną do której należą polityczne interesa Prowincyi Niemieckich i Gallicyi. 2. Kamery nadworną, która zatrudniać się będzie ekonomiką całego państwa; tey podlegają: Deputacya bankowa, Kamera górnicza, Komisya kredytowa, handlowa, skarbowa. 3. Instancya sprawiedliwości. Kanclerzem Czeskim i Austryackim został Graf Ugarte; Prezydentem Kamery nadwornej Graf Zichy; sprawiedliwości Graf Łażański. Graf Woyna przy urzędzie podkanclerskim zachowany. — Muzyk Scholl wynalazł nowy instrument dety, i przywilej na to otrzymał. — Arcy Xiążę Karol przejeżdżając przez Bruin i Ołomuniec, od woyska i obywatelów licznie zgromadzonych był witany z najwyższą radością. Oddalenie się od pilnych zabaw i ciągłej pracy zdrowie mu polepszyło. — W arsenale Weneckim spiesznie pracować zaczęto nad uzbrojeniem flotylli; już kilka statków lekkich zpuszczono na morze. — Pisma Francuzkie podczas rewolucyjnych wojen często wspominały o wielu kobietach, które płęć swoją tając, mężnie walczyły. Znalazła się im podobna w Austryackiej armii dama Scannagati; przed kilku dniami poznana, prezentowała się Cesarzowi Jmci w mundurze żołnierskim.

Deputacya Rzeszy Niemieckiej zagaiła obrady swoje obrządkiem uroczystym; na pierwszym posiedzeniu Komisarz Cesarzski Hugel głos zabrawszy: „Zlecił mnie Cesarz Jmć, rzecze, zapewnić naprzód Stany o łasce swojej; co dopełniając do rzeczy przystępuję. Odebrawszy *Conclusum* 2. Pazdziernika r. p. Monarcha ratyfikował; i donosił rządowi Francuzkiemu, jakie Seym obratł środki do uskutecznienia Lunewilskiego traktatu. Ratisbona zdała się miastem dla Deputacyi najwygodniejszym; wzywał więc Konsula, żeby przez Pełnomocników rzecz wielką zakończyć nam dopomógł. Ponowiono nieraz ustnie i pismem odezwe; odpowiedź nie przyzła. Posel Cesarzski w Paryżu

przypominał obietnicę dawniej uczynioną za częścią z Dworem Cesarzkim negocyacyi wczesnych dla uprzątnienia przeszkod wszelkich; i to jednak na nie się nie zdało. Pożaięcy wezwano wprawdzie Monarchę do traktowania w Paryżu z innymi Mocarstwami; nasa przeciw Posel do traktatów nie zaproszony, o niczym nie wiedział od początku do końca. Cieszy Cesarza wewnętrzne przekonanie, iż z swojej strony nie opuścił, cokolwiek mogło przyspieszyć zagaenie Deputacyi, i dopełnienie warunków pokoju zawieszonych, naybardziejże indemnizacyi. Chciał Monarcha światobliwie zachować prawa swoje i Rzeszy całej; ponieważ sam i Rzesza głównymi byli stronami Lunewilskiego traktatu.

Przyszła wkrótce wiadomość z Paryża, że Konsul z postroinnemi Mocarstwami umawiać się zaczął o los i podział Rzeszy Niemieckiej. Cesarz wiedząc jak te Mocarstwa poważają święte prawa narodu niepodległego, jakim jest Niemiecki, zwyzywa niemieszkając Deputacyą tak dawno wyznaczoną, ażeby nakoniec stanowiła sama o dobru, interesach, własności, Konstytucyi naszej, od czego przyszła szczęśliwość lub upadek zależy następnych pokoleń. Tę służniey zaś przystąpić i śmieley możecie do ważnego dzieła, im uroczystsze od Mocarstw pośredniczych odebraliśmy zaręczenie; iż choć wprawdzie radą nam pomagac, lecz Rzeszy i jej Deputacyi wydzierać nie myśla prawa niezaprzeczonego, ażeby same stanowiły o potrzebach swoich. Mnie Cesarz Jmć wybrał tu Ministrem pełnomocnym. Wszyscy do dzieła wchodzący od Panów naszych mamy obowiązek włożony, dopełnić z Posłem Francuzkim artykuły 5 i 7. Lunewilskiego traktatu, dając nagrodę zdrzywdzonemu Xiążętom przez sekularyzacye. Wielkie i potężne Mocarstwa podały nam do tego środki między niemi już umówione. Roztrząsnąć wszystkie naypilniey potrzeba, nie chwając się na żadną stronę; nikogo nie wyłączać pod pozorem zachowania równowagi; trzymać się wiernie brzmienia traktatu i negocyacyi Rastadckiej; od tego albowiem honor, całość, Konstytucya Rzeszy zawiła.

Dzieło wielkie, w skutkach ważne, nie pozwala zamierzać pewnego czasu na ukończenie; prawo narodów, ustawy i zwyczaje Rzeskie zabraniają to czynić Cesarzowi; z tém wlystkiem prosi Monarcha Deputatów, ażeby pracować usilnie, rzecz kończyli nayrychley; zysk stań widoczny; pokój zakwitnie w Niemczech, ugruntuie się w Europie. „Kończy mowę Hugel winszując samemu sobie, iż mieć będzie pomocników ludzi światłych ettc.

Tegoż czasu Ministrowie Cesarzscy podają Seymowi następujące oświadczenie względem zajęcia miasta Palsau: „Cesarz zatrudniony rychłym zwolaniem Deputacyi, spodziewał się Konstytucyą i niepodległość Rzeską zachować w całości, nie pozwalając na mocy prawa narodów, jej wydzierać naydroższej własności, jaką jest bez wątpienia moc radzenia o losie swoim; a jesliby jakie odmiany w Państwie były potrze-

one, chciał one czynić według ustaw głosnych dla dobra powszechnego, nie zaś ukryte i niewidzialne, które szczególnym tylko zyskom dogadają. Nie poświęcił się Monarcho wskutek tego zamiar Oycowski, obywatelski. Gdy projekta na rozbiór Rzeszy tajemnicą jeszcze były dla Cesarza i narodu; już w Cyrculach północnych zajmowano kraje, czyniono wżystko co władzę i państwo, i własność oznacza; jednego tylko odebrania hołdu na wieczne poddaństwo już nie stawiało.

Podobne rozrządzenia i nowości gotowano we środku i w południowych Prowincjach, tak dalece iż nawet kraje i grody przez negocjacje dawniejsze dla W. X. Toskań przeznaczone do zabórów należały; co zaś w zamianę dać zkrzywdzonemu, nic nie pozostało. Liczne wojska Bawarskie kupiły się nad brzegiem Inn rzeki, na granicach Palsau; Biskup donosił o groźnym niebezpieczeństwie bliskiego wtrągnięcia, prosząc Cesarza o pomoc i opiekę. Monarcha postanowił ukrócić podobne przedsięwzięcia, niezgodne z powagą i dobrem Rzeszy całej, Austriackiego Domu. Posyła do Munich Barona Hügel. Przełożył Minister zle skutki gwałtu takiego, powszechnie Rzeszy zamieszanie, oświadczając iż Austria nie odstąpi nadgrody przyrzeczonej od Francuzów W. X. Toskań. Radził, żeby obie strony tymczasem nic nie zajmowały, aż Deputacja w Ratisbonie postanowi co pewnego. Wzywał Elektora do negocjacji dla zagodzenia sporów, pretensji wzajemnych, obmyślenia nagrody.

Propozycje odrzucono. Elektor zająć kraje przewlec niechciał nawet do trzech tygodni. Owszem niemiejskając Bawarskie wojska zająć usiłowały niespodzianie Palsau. To wżystko troskliwie zrodziło sprawiedliwą na Dworze Wiedeńskim. Cesarz ostrzeżony o bliżkiem wkroczeniu Bawarczyków, przez ostrożność został przynaglony wziąć Biskupstwo pomienione pod opiekę swoją, stosując się do żądzy Biskupa, toż samo uczynił później z krajem Saltzburgskim i Berchtolsgaden. Donosi co się stało, Monarcha całej Rzeszy, mianowicie Stanom wchodzącym do Deputacji. Wojska wprowadzone do krajów z Austrią graniczących; odebrały rozkaz wyraźny, zostawić onych administracją na stopniu dawniejszym, nie wdzierać się do wybierania podatków. Miał wprawdzie zamiar, i z tym się nie tai, Cesarz zapewnić nagrodę bratu swojemu należną i przyrzeczoną; oświadcza jednak uroczyście, iż W. X. Toskański nie wprzód obemyć dzierżawę, aż prawnie według przepisów konstytucyjnych; interes indemnizacji będzie zakończony.

z Londynu 27. Sierpnia.

Wiadomości z New York przysłane obisnają, co Generał en chef Leclerc w swoim raporcie powiedział, że Murzyni o nowym bunie zamysłali po uprowadzeniu z S. Domingo Generała Toussaint. Powiaty Leogane, Jacquemel, Goave, Esther, Marc pełne były rozruchów; nie jeden biały zginął, nie jedną osadę spalono; powodem ludowi czarnemu do powstania był postępek Generała Leclerc, który wielu Officerów Murzyńskich, co pod Generałem Toussaint służyli, podeyrzanych podobno i strasznych w nocy aresztował. Zakończyło się wżystko na rozgromieniu rokoszaków. — O wieździe z Lisbony Posła Launes nic nowego nie ma; d. 10 rząd Portugalski podał notę innym Posłom zagranicznym, oświadczając, iż ów przypadek całej dla niego niespodziany; że Xiążę Regent zawsze Posła RPtey traktował z przyzwolita uczciwością; między Francją i Portugallią żadne nie powstały kłótnie; Regent usiłować będzie, ażeby przyjaźń nienaruszoną została. — Po takim zaręczeniu; zgadywają u nas niektórzy, że Launes bez przyczyny żadnej, dla nędznego pozoru tylko miejsce porzucił. Wiadomo jak niechętnie poselski urząd przy-

mował; chciał koniecznie powrócić do Ojczyzny; chciał żyć w Paryżu na wielkim teatrze; przyczynę łatwo znalazł.

Do Torbay zawinęła niedawno eskadra Bawarska z 20 fregat, korwet, i statków przewozowych złożona, na której płyną wojska zająć mające osadę Surinam i Demarary. — Pisma nasze głośno przeczły Paryżkim, gdy te doniosły, że na wyspie Jersey zbójce Francuzcy znajdują bezpieczne zchronienie; przeciwko brzmieniu traktatów; a na statkach Angielskich powracając do brzegów Ojczytych, nowe zbrodnie dopełniają. Rząd nasz, jak słysząc, wżystko pilnie śledzić zalecił. Już 4 złoczyńców z pomienionej wyspy do Southampton pod strażą zprowadzono; więcej, uciec potrafiło do Francji. — Myślemy przystąpić do naprawy kryminalnych praw Angielskich; potrzebę wskazywać codzienne doświadczenia i przypadki; przed kilko dniami flut wzięwszy imię krewnego Xiążęcia Norfolk po miastach handlowych przez podeyscie wyludził u kupców i bankierów znaczne summy; rzecz się wydała; zprowadzony do więzienia winowayca, stanął przed sądem. Lecz ponieważ uwielbione prawa nasze karać tylko każyły tych wyrażnie, którzy kradną pieniądze gotowe; o papierach, wexlach, assygnatach one reprezentujących żadnej wzmianki nie czyniąc; wierni praw stróżowie złodzieja wołnym ogłosili na cudze i własne niebezpieczeństwo.

Wojska nasze z Egiptu i Malty w miesiącu Pazdzierniku pewnie ustąpią; wielu już Officerów oddaliło się od regimentów, chcąc przez Neapol, Rzym, Florencją, Paryż do Ojczyzny powracać. Pod Alexandryą uroczyście obchodziliśmy doroczną pamiątkę zwycięstwa blisko murów tego miasta odniesionego w roku przeszłym przez Generała Abercromby nad Generałem Menou. — Sidney Smith od Deja Algierskiego ma przysłany sobie w podarunku statek mały nowym całej sposobem budowany; maszty ma zupełnie w tył nachylone; prędko i lotnie żeglaje. — Po wielu zbrojowniach, mianowicie kompanii Wschodnio Indyjskiej, iakoteż w Chatham, rzemieślnicy rozruch uczynili domagając się większej zapłaty i wygody; pracować przestali; drugich od roboty groźbą nawet odwołali; leknieć się podpalenia magazynów zwierzechność użyła zbrojney sily; pokój i porządek wnet powrócił. — Regiment 8, z którego powstał rozruch na wyspie Dominica, pod sąd wojskowy oddano. Wielu żołnierzy usłyszało śmiertelny wyrok; innych do Indji wschodniej i Halifax w Acadyi odesłano. — W Philadelfii żółta gorączka prędko usmierzona. W kraju naszym co rozumieją obywatela o ospie krowiej zjad można miarkować, że w 3 ostatnich miesiącach one wszczępiono 12 tysiącom osób bez żadnej szkody.

Z Canton w Chinach odbiera wiadomość kompania wschodnia, że Lama Wielki Tatarów umarł. W Pekinie zrobiono grabowiec dla niego; składa się z dwóch małych kościołów, złoty jeden, drugi miedziany; obydwie już przeniesione do Dagurschel na przyjęcie zwłoków człowieka, iak prawią, nieśmiertelnego. Wmawiają ludowi nieoświeconemu kapłani, że wkrótce Lama zmartwychwstanie, iak już nieraz uczynił. — Fabryki nasze; naybardziej bawełniane; powstają z upadku, którego woyna i handel zatamowany po wielu krajach przyczyną były; wiele nowych zakładamy, naybardziej w Hrabstwach: Chester, Stafford, Westmoreland, Irlandji. — Podczas rewolucji wiele Mniszek z Belgium uciekło do Anglii; teraz wżystkie powracają do Ojczyzny. — Król z familią z Weymouth do Windsor powrócił. Posel Bawarski Schimmelpennik wkrótce tu spodziewany; iakoteż Generał Andreossy z Paryża; Otto gotuje się do podróży; ziednał sobie szacunek powszechny u Anglików; żaden nigdy tak kochanym nie był. — Ponieważ tak bardzo dziś pospolity jest zwyczaj stawiania posągów; niektórzy z naszych ziomków umysłili tę cześć oddać pamiątce Kró-

la Wilhelma z Xiążęcia Orange i Stadhuera, który teściowi swemu Jakubowi z koroną wydzierając, swobody nasze ugruntował; miejsce, gdzie posąg konny stanął, wybrano na ulicy S. Jakuba. — Z wyspy Ceylan przywieziono cynamonu paków 5292, każdy 85 funtów. Margrabia Wellesley przysłał Półkownika Harcourt z depeszami bardzo ważnemi. Marratowie o nowych woynach zahysłała z Xiążętami Indyjskiemi.

z Paryża 31. Sierpnia.

Obywatele Departamentu Puy w dzień ogłoszenia wyroku Senatorów, którym Buonaparte otrzymał urząd dożywotni, znaczną dobrowolnie składkę zrobili na założenie u siebie szkół porządkowych. Konsul w roku pierwszym po zakońzonej wojnie 30 tylko Lyceów dał Francuzom, co widocznie mało jest dla narodu tak wielkiego. Spodziewać się trzeba, że podczas pokoju więcej uczyni, tymczasem dobrych obywateli jest powinnością wspierać zamiary rządowe, im samym i potomstwu pożyteczne; nad oświecenie zaś nic lepszego. Nową szkołę polecono względem i opiece Konsula, z napisem na drzwiach wyctym: *w rocznicę narodzenia Napoleona Buonaparte, tu narodziły się nauki.* — Roboty zaczęły w Departamentach nad Renem pilnie kończyć; droga z Coblence do Bingen przez Hufsdruk prowadzona pośród skał, i gór przepaściwych na lato następujące będzie handel i podróż ułatwiać. — Buonaparte darował kosztowne pierścienie Biskupom; Amiens, Aulun, Avignon, Arras, Coutances, Evreux, Gand, Limoges, Meaux, Metz, Mańs, Namur, Nancy, Orleans, Soissons, S. Brioux, Troyes, Versailles, Valnes, na dowód ukontentowania które czuli, rząd naybardziej, że pomienieni Pastarze nauką, i przykładem przywrócili zgodę rozróżnionemu przez rewolucyą duchowieństwu, a w dycecyjach swoich wszelkie nasiona przyszłych niezgod wytepli; co wielkiem jest dziełem w obliczu religii i Ojczyzny.

Stanu Konsyliarz Roederer ufozystym obrządkiem rozdawał nagrodę w S. Cyr uczniom Prytaneum Francuzkiego. Dyrektor szkoły doniósł w przemowie, że w roku teraz upłynionym przyjął 300 młodzieńców; przelożył, jakie i jakim porządkiem nauki dawane były. Zatem nauczyciel wymowy obszernie dowodził, jak poczciwość, charakter, i cnota jest uczniemu potrzebna; że nad umyśtami dają moc i władzę, której nie oprzeć się nie zdoła. Naywymowniejsi u Greków i Rzymian mężowie, najlepsze oraz obywatelami byli. Demostenes Ateńczyków poruszał na Filippa; Cicero z rak zboieckich Catiliny Ojczyznę wydzierał. Miał dzielną wyimowę Marius. Wymahniec usiadłszy na rozwalinach Carthagińskich nie płakał; spokojnie układał przyszłe dla Włochów mordy i proskrypcye; wkroczył do Rzymu; Senat i cnotliwsi ziomkowie zgineli. Chwając starożytnych mówca nie zapomniał rodaków. Bossuet umiał wielbić i pamięć niesmiertelney podawać ludzi chwaly godnych. Fenelon iasniał cnotą; u niego miła religia, moralność względna na ułomność ludzką, serce litości i miłosierdzia dostępne, żywa pobożność; w duszy własney czerpał naukę którą ludziom udzielał. Nastąpiła po tey mowie rozmowa herbiczna zwana między uczniami; ta była radośna i słodkie patrzącym wycisnęła. Mówili naprzód, jak wiele rządowi powinni i Ojczyźnie za takie wychowanie i opiekę młodzieńcy; daley wspominali chwalebne przykłady, nie już naddziadów swoich i dalekich przodków, lecz oyców, którzy poświęcając się dla Ojczyzny jak Curcius i Deciusowie; za iey chwałę, wolność i niepodległość krew chętnie przelewali. Żyć i żyć będzie w sercu przysposobionych od Ojczyzny synów podobna gorliwość i ochota. Przy końcu rozmowy młodzieńca wspominali ieszcze waleczność ziomków pod Marengo, na kampanii ostatney w Niemczech i we Włoszech, pokóy powszechny. Zakończył rzecz Konsyliarz Roederer wzywając imieniem Ojczy-

zny i Konsula uczniów, żeby się starali być nieodrodnymi synami cnotliwych Oyców, których pamięć między ziomkami niesmiertelną będzie.

Interessa Rzeszy Niemieckiej, mówi urzędowe pismo, wkrótce ułożone zostaną. Porozumiała się Francya z większemi Mocarstwami. Król Pruski zajął kraje wyliczone w projekcie przez posredników ułożonym; Cesarz osadził Saltzburg, Brixen, Trident; nawet woyska do Passau wprowadził pierwicy niżeli projekt ów przyjął; ale Posel Cesarski oświadczył, że Biskupstwo zajęto jedynie dla ocalenia praw, Biskupa, dopóki Mocarstwa posrednicze z Deputacyą Rzeszy Niemieckiej rzecz ukończą. — Pisma publiczne ogłosiły list mniemany od Cantonu Schwitz do Konsula pierwszego. Rząd Francuzki ieden tylko rząd uznaje u Szwaycarów. Czastka ich narodu pisać nie mogła do Konsula, nie podnosząc buntu przeciwko prawey zwierzchności.

Wierszopis Delille, którego Wirgiliuszem Francuzkim nazywany, przybył niedawno do Ojczyzny z małżonką, którą w Londynie zaślubił za pozwoleniem Oycy S. ponieważ był już święcony na Subdykona — Dla Foxa Minister Talleyrand i Posel Pruski Margrabia Lucchesini dawali wspasiale biesiady. — Buonaparte za dwa tygodni ma przedsięwziąć podróż do Belgium i Departamentów Niemieckich nad Renem; główny jego zamiar nowych obywateli pocieszyć, do nowej ojczyzny mocniej przywiązać, i widzieć poczynające się kopanie nowych kanałów; dla 200 gwardyaków miejsce w Bruxelles wygotować kazano. — Słychać że żołnierze z legionu honorowego mają odtąd złożyć straż Prefektów Departamentowych — Ex Dyrektor Barras w Bruxelles obiera mieszkanie na zawsze; przedał w okolicach Paryżkich liczne i kosztowne domy swoje, nawet Grobois między najwspanialszemi liczony, w którego zwierzchni, gdy był Dyrektorem, w nocy przy pochodniach często polował. Na rozkaz takich ludzi, dla ich wzbogacenia, Francuzi wytrzymałmsy naysrozsza z rewolucyi. — Odnawia się pogłoska, że stary dowódzca Vendycyzyków i Szuanów, dziś w Orleans Biskup, Bernier ma wkrótce otrzymać Kardynalską dostojność; coźkolwiek dawniej uczynił, to pewna że przywrócenie domowej spokojności Ojczyźnie woynami obcimi z mordowaney, domową zniszczoney, warte jest naywiększey nagrody.

z Ratisbony 27. Sierpnia.

Poslowie do Deputacyi Rzeskiej wchodzący, zgodzić się mieli na to; że projekt indemnizacyi ogulem roztrząsac, przyjąć, lub odrzucić powinni. Jeśli przyjmą, będzie oddany wraz Cesarzowi Jmci do ratyfikacyi; późniy cały Seym dzieło utwierdzi; i niezwłocznie wykonać każe. Zatem Seym przystąpi do ważney materiy długów i urzędzenia dzierżaw Austryackich w Szwabii, o czém w projekcie wzmianki nie uczyniono. Woyska Bawarskie do kraiu Wurtzburgskiego już wkroczyły. Komendant General Ysenburg wydał do mieszkańców odezwę donosząc, jaki los ich czeka; inne dywizye z podobnemi manifestami poszły do Szwabii, Bambergi, Freisingen, ettc. D. 20. Posel Czeski odebrał z Wiednia i ogłosił notę następującą.

„Cesarz Jmć słyży, że Posel Francuzki podał Seymowi notę względem przyszłego urzędzenia Rzeszy; nie można zarzucić sprawiedliwie Monarsze i Seymowi, że Deputacya dawno wyznaczona dzieło z późniła; mineto już 9. miesięcy, jak Cesarz doniósł rządowi Francuzkiemu o wyborze tey deputacyi z przelożeniem, ażeby Konsul wyznaczył Pełnomocnego ministra do ukończenia rzeczy. Lecz Francya nie tylko nie nagliła z wołania deputacyi; żadney owszem odpowiedzi nie dała wyrażney Cesarski posel w Paryżu nie mógł wyiednać, ażeby tak

zaczęto negocjacje poprzednicze. Był wprawdzie Monarcha zaproszony do traktowania oddzielnego; przyjął chętnie propozycję; jednakże Posel jego w Paryżu nie był wezwany, o niczem nie wiedział; wszystko zrobiono bez wiedzy naszej. Rozumie więc Cesarz Jmó opóźnienie się deputacyi nie może odiać Monarsze i Rzeszy całej, do traktatu Lunewilskiego wchodzącym prawa i mocy, jaką sobie zachowali, mówienia i stanowienia wolnego o indemnizacyach, i dopełnienia pomienionego traktatu. Spodziewa się Cesarz, że Francya mieć zechce względ sprawiedliwy na prawa udzielnego narodu, jakim jest Rzesza; ażeby zss pokazał, że ta nadzieia ptonną nie jest, przesyła Seymowi zaręczenie urzędowe, jakie Posel jego w Paryżu odebrał od Ministra Talleyrand; oto są słowa: „ Pewnym bydz możesz, żeśmy postanowili same tylko propozycje podać Rzeszy. Nie może się to nazwać projektem zupełnym i nie odmiennym; rzecz póydzie pod uwagę Seymową; taki sposób moim zdaniem, każdemu ile możności będzie naydogodniejszy. Będzie to rada bardziej, niżeli rozkaz i zniewolenie. „ Ztąd wypada, że gdyby nawet Konsul chciał koniecznie radzić nam i pośrednikiem bydz w tak ważney sprawie; nie myśli jeszcze wydzierać Rzeszy niezaprzeżone prawo stanowienia o własnym losie. Zaleca przeto Cesarz Jmó Posłowi Czeskiemu, starać się usilnie, ażeby Deputacya czynną bydz zaczęła niezwłocznie, negocjacje z Posłem Francuzkim zagaiła, w nadziei niewątpliwey, że przymuszać jey nie zechce do ukończenia rzeczy w czasie zamierzonym.

Ignacy Sylwestrowicz Sędzia Ziem: Ptu Rosieńskiego, zawiadamia Kredytorów i Pretensorów do masy zesłego Brata swego Jerzego Sylwestrowicza Łowczego Wileń: iż gdy Dekret Sądu Gł. Litt. zasądziący na Dobrach s. p. Xcia Massalskiego Biskupa Wileń: sumę 240 kilka tysięcy na rzecz teyże masy, p. J. W. Potockich Podkomorzich Koron: Sukcessorów Biskupa do Senatu zaappellowany został, ztraciwszy Sukcessor do kilka tysięcy Czerwi: zli: na wydatki procederowe, iuż w Ziem: Trockim, iuż dopióro w Sądzie Gł. Litt. iuż w innych subselliach poniesione, wzywa skutecznę pomocy wszelkiego tytułu Wierzycieli Brata swego, iżby w celu przyspieszenia końca sprawy w Naywyższej Jurysdykcyi i miejscu tak odległym chcieli się przyłożyć do nieuchronnych na to wydatków, adressując korespondencje swoje do miasta Powiatowego Rosień. w Gubernii Wileńskiej.

W roku terażn: 1802. Msca Aprila 16 dnia przez Staro-Zakonnego Chayma Boruchowicza, w Królestwie Pruskim w karczmie Stabownice zwanej, mieszkającego, gwałtownym sposobem, wezła z. każdy na sumę rubli srebrn: 999 przez Staro-zakonn: Icki Leybowicza Rubinowicza, w skutek dotrzymania Kontraktu, wydane w zakładzie w Star-zak: Mowfzy Dawidowicza Obywatela Wileń: znajdujące się, od tegoż Mowfzy Dawidowicza zchwywane zostały. Jakowe wezle w ięzyku Hebraysk: charakterem Nisona Mendelowicza pisane, o spełnieniu iakowey akcyi, na prozbę Icki Leybowicza Rubinowicza pierwey w Kahale Wileń:, posledniey na Policyi mieyskiej sledztwo ekspedyowano; oraz świadectwo od W. Erdmana Inspektora części 2giey wydano, w końcu Star-zak:

Icko Rubinowicz obawiając się, iżby ktokolwiek za takowemi wezłami wczasie niedochodził, udał się z prozbą do J. W. Gubernatora, który rezolwując prozbę, wedle żądań Icki Rubinowicza o dopełnionę akcyi publikować dozwolił, mocą iakowey rezolucyi ogłasza się w przypadku ięsliby ktokolwiek wynalazłszy wspomniane wezle smiał za onemi prozekwować, że waloru mieć nie powinny owżsem umorzono, niniejszym doniesieniem zastrzega się.

W dniach, 28. idącego Augusta, rr. i 25. nadchodzącego 7bra R. ter: 1802 odbywać się będzie na Ratuszu Wil: publiczna licytacya mieszkań i sklepow w Ratusu, na arędę roczną od d. 1 8bra idącego R. 1802 zaczynającą się. Ktoby żądał, niektóre z pokazanych mieszkań, lub sklepow, otrzymać w 1 letnią arędę; ma się stawić do publiczney licytacji na Ratusz w dniach pokazanych, o godzinie 10 rano.

Po zmarłych rodzicach Dobrzańskich pozostali Synowie: Józef, Albin, Karol, z powodu smierci Opiekuna Karol z domu oddalony znajdując się w Pcie Witkomirskim u J. W. Morikonich Podkomor. uprasza familią i kogo dōydzie niniejsze uwiadomienie, ażeby jemu o życiu braci jegodoniesć raczyli. Adres w Wilnie do Staro-zakonnego Leyby Jankielewicza na Niemieckiej ulicy Nro 313.

Ostrzega się Przesw: Publ: Guberniow Wileńskiej, Grodzińskiej, i Mińskiej, ażeby Ur: w mieście Wilnie Zarębachowci Janowi Łogumowskiemu, niczym nie bawiącemu się, i nie mającemu przytulenia, żadnych kredytow iak w pieniądzach tak i fantach, ani na imie jego ani też pod imieniem Matki jego Doroty Łogumowskiej małacey Kamienicę na przed-mieściu Zarzeczcu, onemu nie czyniono, pod utratą pożyczonych summ i ruchomości. Dat w Wilnie R. 1802 Aug: 27. dnia.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w srzodku miasta Wilna i po przedmieściach Pofsesy, zmuszają Magistrat Wileń:, do wydania przez niniejszą publikacją ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest, aby Pofsesy w mieście Wilnie będące, ruinie podane, za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego prawa, ogulnie wszystkich mających w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieślatość ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do uplymienia roku, od daty niniejszey publikacyi, stęrali się poruynowane zreparować, a pustę place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Pofsesy zruynowane, i Place pustę; zajęte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764. Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Maryanna z Łukomskich Zylińska z Pttu Lidzkiego opuszczone od męża Stanisława Zylińskiego od lat 12. Miała wprawdzie wiadomość o zeyściu jego w Gubernii Białoruskiej; lecz w niepewności zostając, uprasza Przesw: Publiczność, ażeby doniesć raczyli o życiu lub smierci jey męża do Kancellaryi Konsystorza Wileńskiego.